

Registered for posting as a periodical
Category B.

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)

Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Membership, including this periodical: \$3.

Advertisements: 25 cents per line.

Editor (Redaktoro): F. R. Banham, 31 St. Andrew's Ave., Rosanna, Vic., 3084

Treasurer (Kasisto): L. Scott, 34 Ocean Road, Manly, N.S.W., 2095.

A.E.A. Press Officer: H. V. Petley, 32a Lindsay Street, Toowoomba, Q., 4350

Address of A.E.A.: Box 415 P.O. Manly, N.S.W., 2095.

A.E.A. Libro-Servo: T. Elliott, 8 Lone Pine Parade, Matraville, N.S.W. 2036

N-ro 105 (185)

MELBURNO

Aprilo, 1972

CECIL C. ("TINY") GOLDSMITH

Novembro, 1889 Marto, 1972

Jaudon, la 2-an de marto, li prelegis ĉe la kongreso de la "N.S.W. Bureau of Agriculture" en la urbeto Grenfell (N.S.K.). Fininte la paroladon kaj respondinte demandojn, li subite kolapsis. Veturigite al la hospitalo en Grenfell, li mortis post mallonga tempo. La kremacio okazis en la "Northern Suburbs Crematorium", North Ryde, lundon, la 6-an de marto. Pli ol 70 personoj ĉeestis.

"Tiny" estas vere granda Brita Esperantisto. Li naskiĝis en Gloucester la 16-an de novembro, 1889; Esperantiĝis en Birmingham en 1907. Grave vundita ĉe la batalo de la Somme en 1916, li restis du jarojn en hospitalo.

En 1920: li organizis la Britan E-kongreson (Birmingham); en 1926: fariĝis administranto de la B.E.A.; en 1927: fondinto, sekretario kaj direktoro de la Esperanto Publishing Co. Ltd., la plej granda E-eldonejo en la Angleparola mondo; en 1934: fariĝis sekretario de la B.E.A.; en 1936: pro skismo en la U.E.A. li fariĝis sekretario de la nova I.E.L.; en 1939: li prenis respondecon pri administrado de I.E.L. kaj U.E.A. kaj en 1947, post reunuiĝo de I.E.L. kaj U.E.A. li sekretario servis ĉe U.E.A. ĝis sia emeritiĝo en 1954.

Dum sia laborplena vivo li organizis tri Universalajn Kongresojn de Esperanto (Oxford, London, Bournemouth: 1930, 1938, 1949), almenaŭ dek Britajn landkongresojn kaj karavanojn al diversaj landoj.

En 1965 li venis Aŭstralion. 1966: Li estis gasto ĉe Esperantistoj en Manly, kie li semis semon, kiu fruktiĝis forme de la kongreso en tiu loko (1968). Por organizi ĝin, li revenis al Aŭstralio post vizito al Anglujo. Li tiam akceptis oficon de la A.E.A.-sekretario, kiun li tenis ĝis januaro 1972. De tiu tempo li senlace, sindone kaj tre efike sin dediĉis al la plivasta diskonigo kaj praktikado de sia amata lingvo. Per publicaj iniciatoj li signife pliiĝis la nombron de A.E.A. anoj kaj grandigis la Esperantan terenon.

Ke li mortis fidele sur posteno estas cirkonstanco tute konforma kun lia nobla karaktero kaj sendube ankaŭ kun lia propra kordeziro.

La morto venis — lin ĝi trovis ĉe laboro.

Al vi, amiko kara, laudo, danko, gloro.

Pacon al li. Konsolon al liaj karuloj. — F.R.B.

AUSTRALIA KRONIKO

Klubraportistoj bonvole sendu viajn raportojn ĝis la 15-a de la monato al la A.E.A. Vic-Sekretario, 41 Byfield Street, Reservoir, Vic., 3073 PERTH: Je 23/2 okazis kunveno estrata de S-ro Howard. Ludojn partoprenis ĉiuj ĉeestantoj. Raportis nia Publicisto (S-ino Einihovici) ke deputitaro estas formata por alproksimiĝi la Cefan Edukistaron por konsideri la enkondukon de Esperanto en la lernejojn.

La klaso por komencantoj sub gvido de F-ino O. Hunt bone progresas, kaj la nombro pliiĝis ĝis proks. 26. Post la klaso por komencantoj, je 8/3, kunvenis la anoj de la Ligo. Vice ili montris, lumbilde, diapozitivojn po 5 por ĉiu. La komentarioj estis en Esperanto kaj angla, ĉar kelkaj komencantoj restis por aŭdi Esperanton parolatan.—G. Pollard. MELBOURNE: La sekretario de la 18-a Aŭstralia E-Kongreso (Herbert Koppel) intervjuis reprezentanto de la radiostacioj Vieno, Graz kaj Innsbruck. La intervjuo okazis je 18-a Jan. en Hotelo Windsor per sonbendo, sendota aerpoŝte al Aŭstrujo.

Nova klaso por komencantoj komenciĝis je 7/2, sub Harold Beechey. Samvespere la membroj laŭvice preparolis la pasintan kongreson kaj substrekis la diversajn erojn kiuj laŭ ili estis la plej interesaj. La ĝenerala kunveno okazis je 14/2. Laŭ la raporto de la kasisto (S-ino M. Fordham) la societo elspezis \$20.23 pli ol ĝi enspezis. Laŭ la raporto de la sekretario (H. Koppel) la societo havis en 1971 entute 37 membrojn, el kiuj 8 estis novaj studentoj kaj 29 malnovaj membroj. (En 1970: 6 studentoj kaj 28 membroj). Nova estraro elektigis: Prez: H. Beechey; Vic-Prez: S-ino V. King, A. Baldwin; Sekr: H. Koppel; Kasisto: Brigadestro J. Munro; Biblioteko: S-ino F. Koppel.

S-ro Baldwin parolis, 21/2, pri la tempo kiam "Estis Haoso", t.e. kiam li, kiel studento ĉe la Universitato Monash, estis subredaktoro de la studenta gazeto "Haoso". Li priskribis multajn taskojn kaj klarigis terminojn rilate tiun oficon, montrante samtempe specimenojn. 41 personoj plenpakis la E-Domon je 28/2 akaze de la distra vespero. Ĉeestis vizitantoj el Geelong, la Malvern kaj Orientaj Antaŭurboj, kaj S-ino Lee el Kalifornio. S-ro Jim Dimo (Rochester), bonekonata akordionisto, montris kolorbildojn pri sia vojaĝo ĉirkaŭ la mondo. Aparte interesaj estis tiuj pri ne ofte vidata Meksikio kaj pri tieaj E-istoj. Orientaj Antaŭurboj (Melbourne): La jarkunveno 2/2 elektis novan estraron: Prez: S-ro M. Fordham; Vic-Prez: S-ino M. Sanders, F-ino A. Hearn; l-a Sekr: R. Reed, 2-a Sekr: S-ino I. Fallu; Kasisto: S-ino G. Burmeister. Aliaj komitatanoj: Arthur Heathfield, Jack Fallu, S-ino B. Smith (Publikaj rilatoj). Malvern (Vik) La iama Orrong E-grupo ŝanĝis sian nomon al Malvern E-Grupo. Elektigis: Prez: S-ino A. Paling; Sekr: F-ino V. Strachan; Kas: S-ino M. Halliday.

Letero el Anglujo

Ankoraŭ ĝuante nian libertempon en Anglujo, ni kuniĝis kun la E-a Grupo en Richmond (Surrey) — nova grupo kiu komencis ĉ. unu jaro. Plejmulte la anoj estas fluaj E-istoj, kaj ni ĝuis la ŝancon paroli nur E-c. Je la lasta kunveno kelkaj diskutoj okazis; ĉiu sugestis temon kaj ĉiuj parolis. Ĉe alia kunveno la talenta S-ino Markarian demonstris la arton de papera faldado kaj rakontis pri ĝia enkonduko en Japanujon en la 3-a jarcento. Ĉiuj faris simplajn objektojn.

Ĉe kunveno de la U.N. Asocio en Richmond D-ro Lapenna prelegis pri la lingva problemo, donante konvinkajn kialojn por la uzado de E-o. Poste li

kapable respondis interese inteligentajn demandojn.

Malfeliĉe ni adiaŭtis Ges-rojn Greenhalgh, kiuj foriris ŝipe por reveni al sia hejmo en Aŭstralio. La dumvintra vetero ne estis tro malvarma, kaj ili ĝuis sian vojaĝadon ĉi-blanke de la mondo: prezuriĝe ni legas THE AUSTRALIAN ESPERANTIST de komenco ĝis fino. Salutojn al niaj amikoj de Jessie kaj Victor Clarke, 6 marto, 1972.

B.E.A. EXAMINATIONS

Writing about the "exam syndrome", The New Zealand Esperantist informs hopeful aspirants that the Diploma de la Brita Esperanto-Asocio is an exacting test of human endurance . . . The written part is a marathon of ambiguity, idiom and technicality . . . if you try it after less than 5 years' study, chances are that you'll be working 24 hours a day for two months.

Of the Licenciata Diploma de la Brita Esperanto-Asocio; very few possess it. Apart from being fiendishly difficult, it cannot be sat in New Zealand at present. A candidate is expected to know not only the grammatical subtleties of the language, plus the rudiments of its etymology and phonetics, but also its technical vocabularies, its history, and its original and translated literature. A condition of entry to the examination is the submission of a 1000-word essay on any subject; but it must be of a high stylistic quality.

We comment: The B.E.A. Diploma (also known as Atesto pri Kapableco) is approximately equal to the Supera (Advanced) of the A.E.A. The Licenciata Diploma is fairly comparable with the Klereca (Final) of the A.E.A. Prospective candidates for A.E.A. examinations should bear the above in mind, assuming that the above remarks carry more than a modicum of truth.

By the way, New Zealand, "The Esperanto title of the Association is Brita Esperantista Asocio" (Bye-laws, "British Esperantist", Mar.-Apr., 1954. You lose a mark).

SCOUTS AND ESPERANTO

Mr. Stan Milligan, 274 Mont Albert Rd., Surrey Hills, 3127, has for many years devoted his time and labor to promoting the spread of Esperanto among Scouts. He asks for help from well-wishers in this work. The quarterly organ of the Skolta E-Ligo costs only 50c. yearly posted direct; subscription through him would be encouraging as evidence of

interest and sympathy in the worthy field of action.

W. H. KING FORPASIS

En la 24-a de januaro mortis William Hudson King, fervora aktivulo por Esperanto en Nov-Zelando dum 52 jaroj. Bone konas lin multaj Aŭstraliaj Esperantistoj. Nur 25-jaraga li estis elektita prezidanto de la 5-a Aŭstralazia Esperanto Kongreso en Melburno. Ĉiufere li laboradis, lande kaj internacie por sia amata lingvo. "Efektive la historio de la viro estas ankaŭ la historio de la movado en Nov-Zelando", skribis C. J. Adcock en The New Zealand Esperantist" (jan.-feb., 1972).

Tiel same trafite de la Morto, ni en Aŭstralio dolore simpatias kun niaj transmaraj kunbatalantoj.

Mrs. W. HARVEY

The sudden death, 1 March., of Mrs. Winifred Harvey, of Stephen St., Toowoomba, came as a great shock to all her friends, and especially to the members of the Toowoomba Esperanto Society, whose first president she was. Although blind, Mrs. Harvey in no way allowed her infirmity to hinder her study of, and practical interest in, the International Language. With the help of Braille texts, tapes and records she acquired, in a remarkably short time, such a degree of proficiency that on the occasion of the society's first annual meeting, she was able to deliver, in Esperanto, a really thought-provoking address.

Again, at the Queensland Esperanto Federation's recent conference at Caloundra she captivated her listeners with beautifully modulated reading, in the same tongue, of a charming fable. Her quiet but eminently practical enthusiasm has set an example for all Toowoomba — and indeed, all Australian — Esperantists, by whom she will be forever remembered.

To her husband, Mr. A. D. Harvey, all members of the group extend profound sympathy. (from: The Toowoomba Chronicle).

KRUPP — DRESDEN

En unu nokto Britaj bombavianoj detruis Dresdenon, planan de rifuĝintoj, kaj mortigis 135.000 homojn. Post la milito la Brita Registaro pagis kompanse al Krupp kvardek milionojn da pundoj kompanse pri damaĝo al ties milit-uzinoj. Eĉ ne murmuretis la Brita popolo proteste. Se la registaro estus donacinta la monon al la urbo Dresdeno, kiel gesto de Kristana pento, la gazetaĉaro laŭte hurlus kondamne.

RECENZOJ

"Laŭtema Vortaro: Esperanto, English, Français, Español.

234 paĝoj. Prezo \$3, rabato por reven-distoj. Eldonis Ergoto: Havebla ĉe Prof. Adan Hryniewicz, C.C. 3134, Buenos Aires, Argentine.

La vortoj estas liste klasigitaj laŭspece en 4 lingvoj. Ekz-e, "pulo" troviĝas sub "Insektoj", "lakto" sub "Trinkaĵoj", en la indekso:

pulo: flea: puce: pulga.

lakto: milk: lait: leche.

Tiu procedo celas evitigi serĉon en apartaj vortaroj.

La kompilo estus ankoraŭ pli valora, se ankaŭ la Germanaj, Italaj, kaj Rusaj ekvivalentoj havus lokon en ĝi. laŭ principo de Bastien ("Naŭlingva Leksikono").

Precipe helpaj estas la sekcioj pri spacveturado, filatelio, fotografio, ŝako — k.rom aliaj — pri kiuj ofte mankas iuj terminoj en komune uzataj vortaroj.

La apero de ĉi-verko feliĉe instigus al kompilo de tut-Esperanta "Vortaro de Sinonimoj". Oni bezonas pli kompletan ol la pionira provo de Brendon Clark en "Kien la Poezio?"

"Biblia Revuo", apr.-jun., 1971. Angelo Duranti, Piazza Duomo 4, Ravenna 48100, Italy.

La eseo de Donald Broadribb estas majstroverko de intensa erudicio: povus ĝin taŭge prikomenti nur homo kun intelekto komparinda kun tiu de la aŭtoro. En aparte utila, ĉar populare legebla artikolo, G. Rust ekzamenas interalie aspektojn de la Sokrateca instrumentado de Jesuo. Lumdona pritrakto, verkita en pli konversacieca tono, ĝi atentigas, ke la granda instruanto evitis la abstraktan kaj uzas nur konkretan vortobildon: lilioj, lampoj, salo, trezoro, kampoj k.s. Ĝi estas uzinda en rondoj edukaj.

J. Cohen-Cedek detale kontribuas pri la historio kaj arkeologio de la Sankta Sepulitejo. Piednoto informas, ke P.I.V. eraras en tio, ke la amasbuĉo al infanoj en Bet-Lehem ne estis faro de Herodo la Granda, sed de unu samnoma posteulo, verŝajne Herodo Antipas.

Prinotita traduko de Jona (Bibli-libro) far D. Broadribb laŭ la bone konservita originala teksto.

Nro jul.-sept.: Doktora tezo de George Mullens ĉe la Universitato de Melburno pri "harismo" (donaco, en la Esp. Nova Testamento). La vorto ne sin trovas en la P.I.V. Simile cerbostreĉa — kaj sci-vastiga — studaĵo pri mistera 25-litera kvadrato. Ĉu fru-Kristana kriptajo, amuleto? Oni trovis ĝin sporade jam

de la Eŭfrato ĝis la Angla urbo Cirencester. Prof-o D. B. Gregor esploris kelkajn antikvajn lingvojn cele solvi la mirindan palindromon. Carl Loeliger (Melburno) kontribuas al studado de la Siria Nova Testamento.

Ĉi unikan revuon faras tre kleraj homoj, kiuj celas helpi intelektulojn eniri kaj ĝui la mirindan kaj misteran medion de la antikva mondo.

"The Life of Zamenhof": de Edmond Privat. Tradukita el la originala Esperanto de Ralph Elliott. Esperanto Press (Canada). 157 paĝoj; 4.50 guld. ĉe U.E.A. per nia Libro-servo.

Eldonita en 1920, tiu brila biografio, verkita de intima konanto de Zamenhof, estas la libro sur kiu ĉiu sekvinta "Vivo" pri la familio estas bazita. Ĝi impresas per sia virtuozaj esprimsento kaj kompakta prezento, kaj la tradukinto senĉinde kaj formkonforme redonis la prozan perfektan de la originalo. Al la Angla frazaĵo malestas tiu rigida neflekseco, kiu ofte difektas tradukaĵojn.

Aldonitaj estas kelkaj raraj fotoj ĝis nun ne publikigitaj; krome, dek paĝoj da informoj pri Esperanto kaj ĝia gramatiko, vortfarado k.a.

P. 29 informas, ke Zamenhof komencis studi la Anglan ĉe la kvina klaso de la klasika gimnazio en Varsovio. Tio estas duba. Laŭ fidinda fonto, en la Rusaj gimnazioj oni tiutempe ne instruis la Anglan. Eble li studis la lingvon private.

La tri ismoj — Hilelismo, Homaranismo kaj Esperantismo — pri kiuj estas multe da teksto en la Leteroj de Zamenhof, estas klarige difinitaj de Privat en formo per kiu legantoj povas ilin nete distingi.

En la lumo de nuna scio pri la Ido-afero, estus bone, vidi pli aktualan piednoton pri la duba aŭtoreco de Ido. Laŭ aserto de iuj funde-konantoj pri tiu historio, Louis Couturat — ne De Beaufront — estis la aŭtoro.

Jam de la unua ĉapitro, en kiu Privat skizis la fonon de la Zamenhofa nask-regiono, ĝis la trista priskribo de la lasta sceno, legantoj streĉe sekvas la dramon de unika viro, kiu el sia sufero generis novan lingvon, kies adeptoj troviĝas jam en 80 landoj.

En lia 58-jara vivo venis horoj dum kiuj la animo de Zamenhof pulsas je la vibroj de l'venko; tamen daŭre premis ĝin sana kaj mona manko, disputado inter amikoj kaj genta malamo inter la popoloj. Tiun turmentan trion li kuraĝe frontadis. Doloron dum vivo persiste li spitis, kaj gloron senmortan tutjسته meritis. Pro la ofendoj kaj ĉikanaj, malpli granda karaktero, lasante fali la manojn, rezignus la kolosan taskon. Sed li estis kreita el dila metalo. Naturo lin formis — kaj la muldilon rompis. — Robo.

LA VOJRABISTO. (A. Noyes)

- 1.— En mallumo torentis la vento, kaj la arbojn ĝi blovis;
 Galiono fantoma, la luno skuigadis, ŝancele sin movis;
 La lunlumo rubandis la vojon, kaj tra la erikejo purpura
 La rabisto alrajdis, konstante alrajdis:
 La survoja rabisto alrajdis al la pordo antikva kaj dura.
 ★ ★ ★
- 2.— Sur la kapo li portis trikornon kaj galonon ĉe sia mentono;
 Kun jaketo el ruĝa veluro, sur la kruroj ŝafled-pantalono.
 Ho, senfalte li portis la vestojn; brav-sintene li sidis sur selo.
 Kaj l'armiloj briletis, briletis, briletis;
 La pistolo kaj spado briletis sub la alta steloza ĉielo.
 ★ ★ ★
- 3.— Trans la ŝtonan pavimon li bruis en la korto taverna obskura.
 Sed, frapinte pervipe la ŝutron, ĉion trovis ŝlosferme sekura;
 Ĉe l'fenestro li fajfis arion kaj aŭskultis — li iun ekspektis:
 Sin! — de l'dom' la filinon ruĝlipan, ruĝlipan!
 En la harojn kaj longajn kaj nigrajn ŝi amnodon sangruĝan enplektis.
 ★ ★ ★
- 4.— En la korto peĉnigre obskura grince knaris la pordo beststala,
 Kie Timĉjo la grumo aŭskultis, kaj lin mordis ĵaluz' akre gala.
 La okulojn plenigis frenezo, lia vizago radiis deliron.
 La virinon li amis ardege, ardege.
 Kiel hundo li mute aŭskultis, kaj li aŭdis tremanta la diron:
 ★ ★ ★
- 5.— "Unu kison, ho kara knabino, ĉar ĉi-nokte mi riĉon akiros
 Kaj revenos kun multe da oro antaŭ kiam la suno eliros.
 Tamen, se la hundaĉoj min ĝenos, persekuton dumtage farantaj,
 Vi min serĉu lunlume, min serĉu lunlume;
 Mi revenos al vi, mia kara, malgraŭ drakoj la vojon barantaj!"
 ★ ★ ★
- 6.— Piedinge li staris, sed vane — la maneton tro foran ne tuŝis;
 Lasis fali ŝi tiam la harojn — lia sango volupte ekfluis.
 Liajn sentojn treege flagrigis la odoro de ŝia parfumo;
 Ŝiajn buklojn li kisis lunlume, lunlume;
 La bridilon li forte ektiris kaj galopis el vid' en lunlumo.
 ★ ★ ★
- 7.— Ne alvenis li ĉe la tagiĝo: ne alvenis li ĉe la plensuno.
 En la tempo de suna subiro, kaj jam antaŭ la levo de luno.
 Kiam estis la vojo rubando l'erikejon markanta kun tordo,
 Ruĝjakula anaro almarŝis, almarŝis.
 La soldatoj de l'reĝo almarŝis kaj vengeme alvenis ĉe l'pordo.
 ★ ★ ★
- 8.— Ili ne al la mastro parolis, sed trinkadis libere je vino;
 Al la ino plenŝtopis la buŝon kaj ŝin ligis al ŝia lit-fino.
 Ĉe l'fenestro du viroj genuis kun musketo facile prenota.
 Ĉiuloke la morto minacis, minacis.
 Trans la sojlon fenestran ŝi vidis al la vojo de li alvenota.
 ★ ★ ★
- 9.— En poz' streĉa ligite ŝi sidis; ili sputis al ŝi malhonoron;
 Ili tiel musketon aranĝis, ke ĝi celu tre rekte la koron.
 "Bone gardu!" kaj ili ŝin kisis. Sed ankoraŭ restis promeso:
 "Vi min serĉu lunlume, min serĉu lunlume;
 Mi revenos al vi, mia kara, malgraŭ ĉiu demono en Hadeso!"
 ★ ★ ★
- 10.— Post la dorso ŝi tordis la manojn, sed la nodoj neniel moviĝis.
 Dolorigis ŝi tiel la manojn, kaj la fingroj per sango kovriĝis;
 Sed ŝi spite plenstreĉe penegis — malrapide la temp' sin ekspedis,
 Ĝis alvenis preciza noktmezo, noktmezo.
 La musket-lasilon jam tuŝis ŝia fingro. Ŝi ĝin nun posedis!
 ★ ★ ★

- 11.—Pri ĉi tio ŝi estis kontenta; ne necesis jam plua doloro.
 Si ekstaris kaj streĉe atendis kun la tubo pafila ĉe l'koro.
 Decidinte ne riski bructon, ŝi denove neniel baraktis,
 Ĉar la vojo vidiĝis lunlume, lunlume,
 Kaj la sango envejne kuregis kaj pro amo spasmege salt-taktis.
 ★ ★ ★
- 12.—Trot-trotad-trot! ĉu ili ne aŭdis, ke hufbatoj tre klare bru-plaŭdas?
 Trot-trotad-trot! ankoraŭ tre fore: ĉu do surdaj, ke ili ne aŭdas?
 Laŭ l'rubando lunluma de l'vojo, transiris la kreston impete,
 La rabisto alrajdis, alrajdis;
 La soldatoj kontrolis la prajmon, Si starigis tre rekte, agprete.
 ★ ★ ★
- 13.—Trot-trotad-trot! silente kaj froste: trot-trot! kiel aŭdeble ĝi ehis!
 Pli proksimen li venis kaj pliel! Sia brava vizago brilegis.
 Kaj la okuloj larĝigis momente; inhaligis la lasta enspiro.
 Sia fingro nun premis tre firme, tre firme —
 Tiu kuglo enboris la bruston; ŝia amo ŝin kronis martiro!
 ★ ★ ★
- 14.—Li turnigis spronante rapide, alcelante al loko rifuĝa,
 Sen la scio, ke jam ŝi formortis, baniĝinte en sango helruĝa.
 Nur tagiĝe la veron li sciis, kaj ĝin aŭdis kun pala vizago,
 Kiel Beta, la kara flino de l'mastro,
 Pro la amo al li sin oferis, sen rezervo, sen ajna domaĝo.
 ★ ★ ★
- 15.—La ĉevalon freneze li urĝis, malbenajon ĉielen alkriis;
 Laŭ la vojo polvoza li flugis; tra l'aero la glavo glimstriis.
 Liaj spronoj malsekis pro kuro, sub la lumo de luno flaveca.
 Sian jakon vinruĝan ankoraŭ li portis:
 Mortpafite, li kuŝis en sango, la galon' ankoraŭ braveca.
 ★ ★ ★
- 16.—Kaj ankoraŭ dum nokto en vintro, kiam vento la arbojn blovas,
 Sanceliĝas la luma fantoma galiono, sin skue movadas,
 Kaj la voj' erikeja rubandas kaj serpentas lunlume kun tordo,
 La bandito alrajdas denove, denove,
 Kaj alvenas ĉe l'pordo taverna, klaketante sur ŝtona la korto.
 ★ ★ ★
- 17.—Sur la ŝtonoj li klakas kaj krakas en la korto taverna obskura;
 Kaj denove li fajfas arion — belulinon li arde ekspektas,
 Kaj denove li frapas pervipe sur la pordon ankoraŭ sekura;
 Kies nigraj okuloj briletas, briletas,
 Ĉar ŝi faras sangruĝan amnodon kaj en harojn ĝin ame enplektas.
 —Tradukis F. R. Benham kaj K. Linton
 ★ ★ ★

LIBROSERVO

Reprints of Katalogo de AEA are now available 18c posted.

Propaganda Leaflet "The International Language" available free of charge from the Libroservo to anyone who specifies the quantity required and pays the postage costs.

Novaj Libroj:—

The Accepted Esperanto Dictionary—
 E. P. Ockey: Kolekto de Oficialaj Esperantaj vortoj: 45c.

Adoru Kantante — K.E.L.I. KR280B.
 262 Himnoj kun muziko. 5.25.

Sep Regidoj-Bela Balazs. Adam Wurtz
 20B: Bele ilustrita infanlibro \$2.35.

Utila Manlibro pri Hindujo — M.
 Haudebine G 76b. 1.75

Alko kaj Suna en Siraj Du Dometoj —
 V. Hills I 80b. 80

Rememoro el 1908j. (A.E., 6/71, p. 129)

Ankaŭ mi vivis jam en jar' mil naŭcent
 ok,

Junulo deksesjara, fiera kiel kok' . . .

Dum frost-sezon' Berlina ekskurson faris
 mi,

Glitante sur biciklo trans firma lag-
 glaci'.

La radoj ekrapidis, frostiĝis la person':
 Ĉar sub la vesto mia ja mankis — la

kalon'!

Pro tio rezultigis baldaŭ apendicit'.

Mi du monatojn kuŝis en hospitala lit',

Kaj fine resaniĝis de post operaci':

Sed vintre sen kalsono ne plu biciklis
 mi

—P.E.S. (Sidnejo).

TIBOR SEKELJ

Per lia letero al F-ino Hasluck ni informigas, ke 6 Jugoslavaj gazetoj publikigis 30 artikolojn, kiujn li verkis pri sia vojaĝo. Unu havas titolon: "Miss Hasluck kaj ŝia mondo", kun amikaj mencioj pri S-ro Wre Chandler, Marie Byles kaj la familio Chaldecott. En lia "Esperanto-Gazeto" estas artikolo: "Aŭstraliaj Hobioj"; en venontaj numeroj de Esperanto-Gazeto aperos tuta serio pri lia vojaĝo.

Plaĉis al lialanda TV-redaktoro ses duonhoraj programoj laŭ lia filma materialo, montrotaj en februaro.

El la vojaĝo li alportis 140 pecojn da masko, ritobjektoj, armiloj kaj laboriloj kaj 28 indiĝenajn pentraĵojn sur arboŝelo el Arnheŭlando. Li ekspoziciis la kolekton en Beogrado, Zagrebo kaj Novi Sad kaj intencas fari tion en pliaj. Post tio, granda parto de la kolekto restos en la Zagreba etnografia muzeo, kiu proponis al li bonan sumon por aĉeti ĝin. . . . Li mem ne havas firman lokon en kiu li povus ĝin konservi. Li faris pli ol cent prelegojn; kelkloke tri apartajn pri Aŭstralio, Nov-Zelando kaj Nov-Gineo. Li komencas verki libron pri tiu lasta lando.

En aprilo li forveturos Iranon. Dum tiu vojaĝo li faros propagandan filmon. Por la jarfino la pripenas novan iom pli longan vojaĝon. Alternativoj estas: la Pacifikaj Insuloj, eble pasante tra Sidnejo; Ĉinujo, aŭ Ameriko. "Esperanto-Gazeto" estas havebla ĉe Ken Linton aŭ U.E.A. 2 dol.

DIVERSE . . .

Aŭstria E-ista Fed. heredis de filantropo 40.000 ŝilingojn.

La trijara reklam-kampanjo de Aŭstralia E-Asocio rezultigis 2054 inform-petojn, 192 petantoj aliĝis al la koresponda kurso kaj 88, sekve, al la progresiga kurso.

Laŭ statistiko de Libroservo Pickel (F. R. Germ.) en 1971 plej vendiĝis en Germanujo: Poŝatlaso de la Mondo Bona Sanco (W. Bormann), Paŝoj al Plena Posedo (W. Auld), Plena Ilustrita Vortaro, Senĝenaj Dialogoj (A. Fernandez), Vole . . . Novele (R. Schwartz), Metodiko de la E-Instruado (Rakuŝa).

Laŭ Heroldo de E. 1 feb. D. E. Parrish, ĉefdel. UEA en Usono, estis mortigita per pafilo de frenezulo.

Nejuna viro estas tiel "juneca", kiel li sin sentas post provo testi sian "junecon".

Nejuna virino estas tiel "juneca", kiel ŝi aspektas al viro kiu amas ŝin rigardi.

SENPAĜA REKLAMETADO

De E-istoj mi ofte ricevas leterojn sur kies kovertoj mankas E-aj glumarkoj aŭ stampajoj. Survoje tiujn leterojn ekrigardas multaj poŝtistoj kaj plurokaze ankaŭ aliaj personoj. Se ili ofte vidas la vorton "Esperanto", ili sciigos pri la vastiĝanta uzado de la Internacia Lingvo.

Pro mia uzo de tiu rimedo — antaŭ multaj jaroj—Nederlanda poŝtisto farigis E-isto kaj poste elstara aktivulo en la Kristana E-ista Ligo Internacia.—Red.

FALDFOLIO MANNHEIM

Nova Esperanto faldfolio turisma en 20.000 ekz. Jam fine de 1965 la Trafik-officejo eldonis la unuan Esperantan faldfolion en sama kvanto. Senpage ricevebla: Esperanto, D-68 Mannheim, I. T. 6/18, German Federal Republic.

SERĈI ION; SERĈI AL IO.

P.I.V. NE donas ekzemplon de uzo prepozicia post "serĉi", tamen pro rima aŭ metra bezono "serĉi al -o" estas uzo utila. Proze, ĉe preleg-titolo, jen uzo substantiva: "La Serĉo al Solvo de Polucio". (Preferindas uzi "al" ol "por".)

Jam de tre frua tempo ĝis sia vivfino, Zamenhof sporade uzis: uzado ĝin; vastigado ĝin komparado ĝin; malamon konservanto; kalkulado ĝin (jaro 1915: Originala Verkaro 357). Tial, analoge, la formo "Serĉo solvon . . ." ne estus malkorekta. Plena Gramatiko, par 263, notas, ke tiu uzo ne enradikiĝis. Malgraŭ ĝia arkaismezo, verkistoj, precipe poetoj, rajtas ĝin imiti, pro ĝia aŭtoritata precedenteco.

Estas rilata ankaŭ la sekvanta observajo:—Uzo de adjektivo aŭ adjektiva participo anstataŭ substantivo, kiel ekzemple: "la grava estas liveri verkon" (Lingvo kaj Vivo, 280; 240/1-4). "da internacia ili havas en si nenion" (Originala Verkaro 19/21) "la loĝanta en la ĉielo ridas" (Psalm 2/4). "Kiu estas la perfidanta vin?" (Johano 21/20).

Plendetalaj pritraktoj en Lingvo kaj Vivo, Waringhien, p. 150-164; Oomoto, 1-2, 1971, T. Nakamura.

Si:— "Kiam ni estos edziĝintaj, tiam mi dividoĝ kun vi viajn zorgojn kaj ĉagrenojn".

Li:— "Mi ne havas zorgojn kaj ĉagrenojn".

Si:— "Mi diris, kiam ni estos edziĝintaj".

La Olimpiko.

Por subteni agadon de la Germana E-Asocio ĉe la Olimpiko en Munĉeno, la UEA donacis al GEA 20.000 ekz. de

seslingva faldfolio: "La Internacia Lingvo Esperanto" kun inform-adresoj en 66 landoj. Jam eldoniĝis 100.00 ekz. entute ĝis nun.

Glumarko Libro-Jaro.

Internacia Libro-Jaro estas 1972. UEA eldonis glumarkon simbolan en 80.000 ekz. En 16-markaj folioj po 0.40 guld. Aldonu 10% pro sendkosto. Ĉe nia Libroservo.

MINIMUME, ALMENAŬ

La diferenco. "Minimume" substrekas neceson limigi kvanton je la kiel eble plej malgranda. Ekz-e: "Kunportu por la vojaĝo minimumon da pakajo — sapon, razilon, dentobrosilon . . ."

"Almenaŭ = "ne malpli ol"; "se ne pli". "Ĝi devas havi almenaŭ (at least) ok futojn da largeco". "Devas ĉeesti almenaŭ dudek membroj por validigi decidon". Ĝi esprimas dezirindecon havi iom pli . . .

PRESERARO MISLITERA

"Oni mampremas novajn amikojn": "British E-ist", aug. 1971, p. 78. Prefere: "amikinojn". Ho, nia permesa sociol "Dia Regno", dec. 1955 simile suferis de la pres-demono: Ĝi informas, ke la mondo "adoras Mamon". Ni sugestas: "Mamonon", laŭ Mateo 624. (N kaj M apudestas ĉe tajpklavaro).

LIBERA FURUMO

"Firakontoj" — En epoko, kiam multaj homoj strebas, aspekti laŭ vestado kiel eble plej malpure, mi estas tute konvinkita, ke kelkaj personoj ŝatas, legi kaj vidi pornografion en la gazetoj. Sed mi pensas, ke la nacilingvaj publikajoj pli ol sufiĉe provizas al tiaj deziroj. Por Esperantistoj mia opinio estas pli grave, priatenti la purajn akuzativ-formojn ol la malpuran humuron. —Do, mi ne aprobas la proponon. —P. E. Schwerin.

Hodiaŭ la meza altlernejano povas jongli kun binaraj nombroj, sed ne povas reciti la Dek Ordonojn. Li scias dekomble pli multe pri astronomio ol scias liaj geavoj, sed malmulte pri la Surmonta Prediko.

40-a
foiro
de
barcelono
3-a-13-a junio
1972

Ankoraŭ fojon La Foiro raklamas per Esperanto, korespondas en ĝi kaj estas en konsultaj rilatoj kun la Hispana Esperanto-Instituto. Pli ol 60 nacioj partoprenis; 1½ milionoj da vizitantoj. Ĉu vi iros Barcelonon? Ni vin bonvenigus! — Avenida Maria Cristina, Barcelona 4.

FONDUSO GOLDSMITH

A.E.A. intencas starigi fonduson nomatan: "La Tajni Goldsmith Memoriga Fonduso". — Ross Baxter, sekretario.

KORESPONDO

Ni deziras korespondi kun Aŭstralianoj. Skribu kun indikoj pri aĝ(sekso ktp. al Japana E-Koresponda Servo, ĉe Kleg, (531) Oyodoku, Nakatu-hamadori 3-10, Osaka.

Instrumajstro 27-para dez. kor. pri foto, arto, birdscienco, filozofio, interŝanĝo de E-ajoj. Peter Lorenz, 5231 Gangloff-sommern, Goethe Lernejo, German Fed. Republic.